

OSTATNE PARENTALIA

Przy żałobnym Katafalku

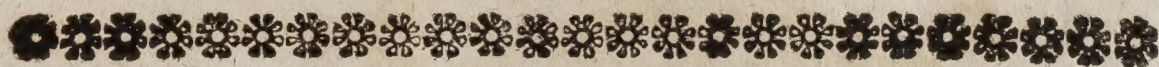
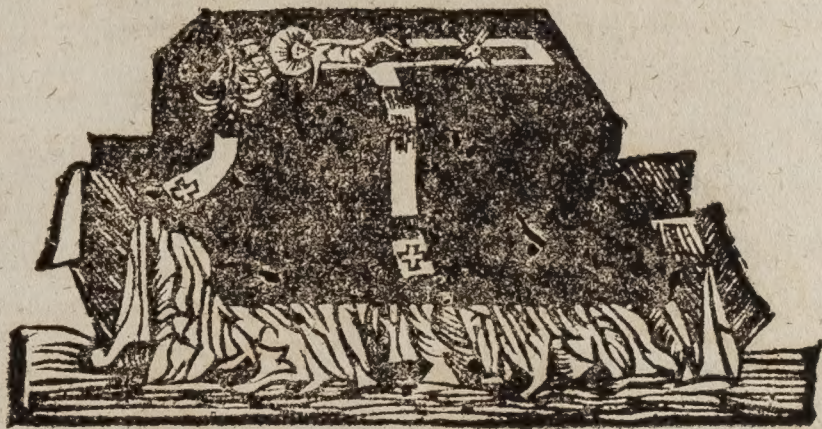
Szlachetnego Imci PANA

JANA CYM- MERMANA

wysoco zasłużonego Starszego Burmistrza
Torunskiego

Na wyświadczenie należytey Compasyi do
Druku podał.

Adam Maciewski. Cant. Pol.

W THORVNIU

Drukował Jan Ludw, Nikolaii. Roku 1712.

Ieszcze żadnemu Niebo takiego niewydalo przywyleiu,
aby sie kto zrodzwszy na Swiat umierac nie musial.
Qui nascitur moritur, iest Decret, ktorego niebieska z
Consistorza swego, raz udzieliła Swiatu Affessoria. Wiel-
kim ten surowy wyrok ludzkiej naturze stala sie cięzarem;
bo gdy sie sama za niesmiertelną byc sądzi, barzo błędzi y
niekczemnym przez taką dumę stawszy sie popiolem, daleko od pe-
wnego uchodzi terminu. Za osobliwą to miała sławna sta-
rozytnosc na osiągnięcie przyszey szczęśliwości praeserwatywę;
na porwanie Śmierci byc pogotowiu: a to ztąd, poniewaz ni-
masz istnieyszego szczęścia, iako to, ze zumarłymi zawziąwszy
braterstwo y w ich sie poczet wpisawszy wesolym zobietnie
Bozych cieszyć sie skutkiem. Tey ale skuteczniey radości possesso-
rem iest citem, ktorego samę Niebo po wielkich swych expectati-
wach uczyni Candidatem. Więc dobrze rozeznał rzec, który
życia swego przeciągi nie swiatową Magnificentią y pompą
ale grobowym rozmierzył cieniem, wiedząc ze in rebus hu-
manis secula & persona intereunt. Iuz ani łzami ani prozbą
raz utraconego nie naprawi szczęścia: zostanie niepohamowa-
nę hasło: pulvis es & in pulverem reverteris. Lub naywię-
kszego Monarchę lub napodleyszego Kmiotka iedna porównia
motyka, nemo magnus est, wszystko zakryie ziemi brzoła, y
do iednego sie wszystkie powracają rzeczy terminu. Domy-
cyus Cefars oprócz siedmiu dzirowisk, dawszy rozneywy
myslnę wielkim kosztym y robotą wybudowac y wystawic fa-
bryki, myślał ze tę struktury na wieki wpodziwienie swiatu
stać miały. Ale my to sami ztwardzimy, ze iuz ich niemasz,
nieprzemógł Decretu onego: Omnia intereunt, wszystko czas
zniszczy. Ten uniwersalny wszystkim potocznym rzeczom wy-
dany. Edykt wykonywa dzis na żalobnym położony Katafalcku
Szlachetny IM Pan Jan Czimmerman wysoce zasłużony Starszy
Burmistrz Torunski. Ten ustąpiwszy prawa Naturzena iedy-
ną śmierci żywot swój podał prądę, a ofierciwszy oyczyznę
nie-

niepowetowany po sobie oney zostawił lament. Okropnac to y
żałosna nowina Rzeczypospolitey gdy taka ozdoba, taka kolu-
mna od zadrosciwny bywa podcięta Libitiny! Communcto
iest damnum więc Communibus deflendum Lacrymis. Sam
Boski mandat na taką stratę suchymi poglądac oczyma zabra-
nia. Lecz iż każda rzecz się odmienia y inakżem się swoim
powraca obrotym, wnet mieszaiąc żal z pociechą wnet pocie-
chy z lamentami; tedy y największe plankty mają swoje sola-
tia, którą wszystkich zasmuconych potkac mogą. Bo chociaż
godnego Senatora ciało zaciemniamy ziemią, z kąd lament żal y
na rzekanie; to jednak glansu starwy iego żadna podziemna nie-
zakrycie ciemnota, to pociecha to ulga. Będzie na potomną sły-
nął lata honor iego dla znacznych w Oiczyźnie zasług y poży-
tków publicznych które na prywatną dobro, a całość iey nad
własną wazył zdrowie. A iakie dawcipny rozsądek w Senacie
Consilia podawał, Szlachetny Senat, w którym przez lat 28.
z wielką honoru swego grandecą y Rzeczypospolitey pożytkim
zasiadał, pożnym opowie Wiekem, y przyzna że takiego Se-
natora zgubił, ktary nauk roznych wiadomością, porady
umiejętnością y przyiaźni szczyrością dość iasnym światu się
wystawił. Każda rzecz za czasem w zabaczenie przychodzi;
lecz gloriose mortuum esse monumentum est laudatissi-
mum sepulchri. Wszystko popioł okryje czas wniwecz obro-
ci, Niesmiertelney ale sławy non exaquabit cinis, ani tempo-
ris labe onę zruinowac może. Atoc stanie za ulgę żalosney
Oiczyźnie, że pomieniony Szlachetny Imc. P. pełen dni, wpelni
Cnot do grobu stąpił. Zostanie to na pociechę Imci Paniey Mał-
zonce y ofierociałey Familii, że lubo im śmierć zadrosciwa o-
zdobę ich niełitościwie do podziemnych zabrała ciemności: to żyje
w sławney u świata pamięci, a u Boga swego w skośzney
radości.

